

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 99), התשנ"ה-1994

1. בסעיף 187(א) לפקודת מס הכנסה¹ (להלן – הפקודה), בפסקה (1), המלים "בהפחתת סכום של 4,000 שקלים" – יימחקו. תיקון סעיף 187

2. בסעיף 188 לפקודה – תיקון סעיף 188

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) לא הגיש אדם דו"ח במועד שנקבע בסעיף 132, יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים; אולם אם נקבע לאותו אדם מועד מאוחר יותר להגשת הדו"ח לפי סעיף 133 (להלן – המועד המאוחר), ואותו אדם לא הגיש את הדו"ח במועד המאוחר, יוטל עליו קנס של 400 שקלים חדשים בשל כל חודש של פיגור החל במועד המאוחר."

(2) סעיף קטן (ב) – בטל.

(3) בסעיף קטן (ג), במקום "15,000 שקלים" יבוא "200 שקלים חדשים";

(4) בסעיף קטן (ד), ברישה, במקום "רשאי פקיד השומה להטיל עליו בעד כל שבועיים של פיגור קנס" יבוא "יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים" ופסקאות (1) עד (3) יימחקו;

(5) בסעיף קטן (ו), במקום "1,500 שקלים" יבוא "100 שקלים חדשים".

(6) במקום סעיף קטן (ז) יבוא:

"(ז) לא הגיש אדם במועד דו"ח על סעיף 135(1), יוטל עליו, בעד כל חודש של פיגור, קנס של 200 שקלים חדשים; אולם אם נקבע לו בתחילה מועד להגשת הדו"ח לפי סעיף 135(1), ועל פי בקשת אותו אדם נקבע לו לאחר מכן מועד מאוחר יותר להגשת הדו"ח (להלן – המועד המאוחר), ואותו אדם הגיש את הדו"ח לאחר המועד המאוחר, יוטל עליו קנס של 400 שקלים חדשים בעד כל חודש של פיגור החל במועד המאוחר."

(7) סעיף קטן (ט) – בטל.

3. בסעיף 190 לפקודה – תיקון סעיף 190

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) (1) (א) פיגר אדם יותר משבעה ימים בתשלום מקדמה שהוא חייב בה או בתשלום חלק ממנה, ייוסף לסכום שבפיגור קנס בגובה הפרשי הצמדה וריבית כמשמעותם בסעיף 159א(א) (להלן – הפרשי הצמדה וריבית) מהמועד שנקבע לתשלום ועד לתשלום הסכום שבפיגור, או עד תום שנת הזמס שלגביה נדרשה המקדמה, לפי המוקדם (להלן – תום תקופת הקנס);

(ב) לקנס כאמור בפסקת משנה (א) ייוספו הפרשי הצמדה וריבית מתום תקופת הקנס ועד למועד תשלום הקנס ויראו את הקנס כחוב מס לענין סעיף 195א."

(2) סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) – בטלים.

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ט בחשוון התשנ"ה (3 בנובמבר 1994); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2245 מיום י"ט בשבט התשנ"ד (31 בינואר 1994), עמ' 198.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

4. בסעיף 191(ב) לפקודה, במקום "25%" יבוא "50%", במקום "10%" יבוא "15%", והקטע החל במלה "ואולם" – יימחק.
5. בסעיף 191א לפקודה, במקום "בשיעורים שלהלן מן הסכום שלא ניכה" יבוא "בשיעור של 15% מן הסכומים שלא ניכה" ופסקאות משנה (1), (2) ו-(3) – יימחקו.
6. בחוק מס שבה מקרקעין, התשכ"ג-1963², בסעיף 95, בסעיף קטן (א), במקום "25%" יבוא "50%" ובמקום "10%" יבוא "15%".
7. (1) תחילתו של סעיף 1 ביום י"ח בטבת התשנ"ד (1 בינואר 1994) והוא יחול לגבי תשלומים שלא שולמו עד יום זה;
- (2) תחולתם של סעיפים 2(1) ו-2(2) לגבי דוחות לשנת המס 1994 ואילך;
- (3) תחולתם של סעיפים 2(3) ו-2(4) לגבי דוחות המתייחסים לניכויים בשנת המס 1995 ואילך;
- (4) תחולתו של סעיף 2(5) לגבי טפסים המתייחסים לשנת המס 1994 ואילך;
- (5) תחולתו של סעיף 2(6) לגבי דוח שנדרש אדם להגישו מיום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) ואילך;
- (6) תחולתו של סעיף 3 לגבי מקדמות לשנת המס 1995 ואילך;
- (7) תחולתו של סעיף 4 לגבי שומות לשנת המס 1994 ואילך;
- (8) תחולתו של סעיף 5 לגבי ניכויים בשנת המס 1995 ואילך;
- (9) תחולתו של סעיף 6 לגבי עסקאות שנעשו ביום כ"ט בטבת התשנ"ה (1 בינואר 1995) ואילך.

אברהם (בייגה) שוחט
שר האוצר

יצחק רבין
ראש הממשלה

שבה וייס
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

² סי"ח התשכ"ג, עמ' 156.